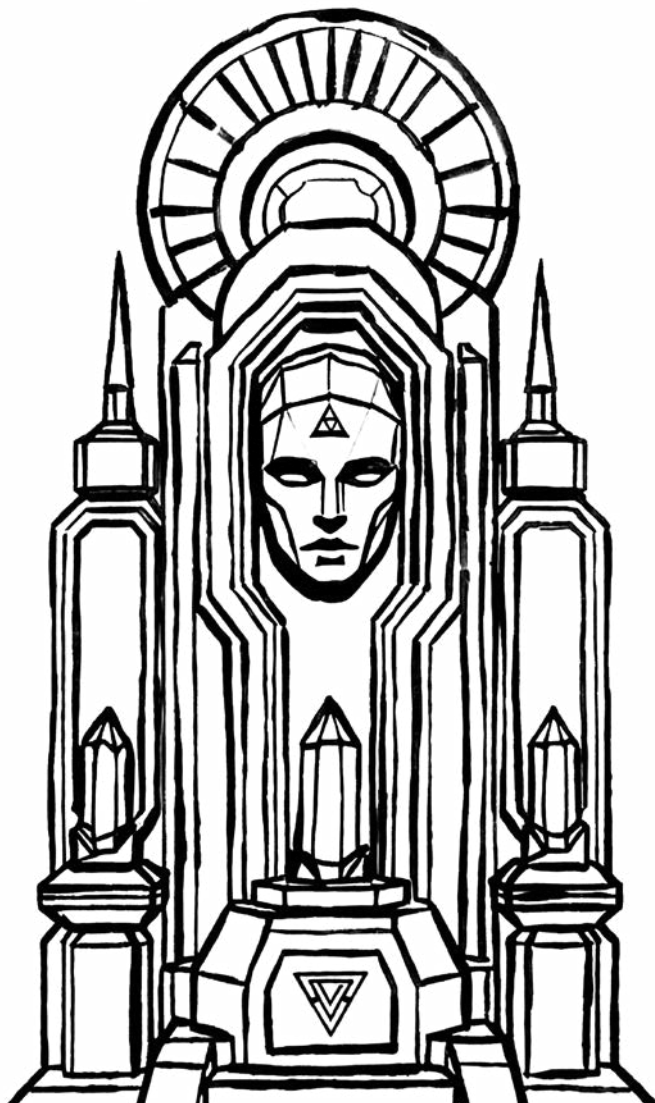

ALTÁN KLAMOŤKA

MICHAL POUSTKA: BIAS PROTOCOL

10. 6. — 9. 7. 2026

Kurátorka / Curator: Lenka Sýkorová

Výstava Bias Protocol se pohybuje v prostoru, kde se pozornost stala surovinou a realita výsledkem neustálé filtrace. Současný člověk se stále častěji obrací ne k transcendentní autoritě, ale k technologickým systémům, které mu odpovídají, doporučují, předvídají a potvrzují. Smartphone, internet, umělá inteligence nebo imerzivní média zde nevystupují jako neutrální nástroje, ale jako aparáty současného vědomí: prostředí, která organizují pozornost, třídí realitu a podílejí se na formování toho, co považujeme za pravdivé, důležité nebo osobní.

Výstava nevnímá postfaktickou zkušenost jako čistě politický nebo mediální problém, ale jako hluboce intimní stav. Kognitivní zkreslení zde není chápáno jako chyba někde v systému, ale jako vztah mezi člověkem a rozhraním. Algoritmy nás neprogramují z prázdna; zesilují to, co už v nás existuje: strach, potřebu jistoty, touhu po potvrzení, odpor k nejistotě i potřebu identity. Digitální bublina tak není pouze vnější konstrukce. Je to prostor, který spoluutváříme svými reakcemi, volbami, opakovanými gesty a tím, čemu jsme ochotni věřit.

Výzkum, z něhož Bias Protocol vyrůstá, se zakořeňuje v průsečíku fenomenologie, mediální teorie a kognitivní vědy. Merleau-Pontyho teze, že vnímání není pasivním přijímáním signálů, ale aktivní tělesnou praxí — že svět poznáváme skrze motoricky orientované, v prostoru umístěné tělo — zde získává nový rozměr: *co se stane s tělesným vnímáním, když je stále větší část naší smyslové zkušenosti zprostředkována rozhraním?* Vilém Flusser v pojmu aparátu popisoval technická zařízení jako systémy, které sice umožňují jednání, ale zároveň programují rozsah možných gest uvnitř sebe. Smartphone je aparátem pozornosti par excellence — zařízením, které nejen přenáší informace, ale formuje způsob, jakým jsme schopni je přijímat, třídít a prožívat jako relevantní. Kognitivní věda k tomu přidává další vrstvu: tendence k rychlým, samovolným úsudkům, které probíhají pod prahem vědomé reflexe, ukazují, že většina toho, čemu říkáme názor nebo přesvědčení, vzniká dříve, než se k němu stačíme vztáhnout kriticky. Algoritmus tuto heuristiku nejen využívá — zesiluje ji a vrací nám ji jako zdánlivě neutrální výsledek.

Autor pracuje s imerzí nikoli jako s efektem, ale jako s metodou konfrontace. Návštěvník zde nestojí bezpečně před obrazem, ale vstupuje do situace, která se ho začne týkat. Technologie, běžně spojované s informačním šumem, závislostními smyčkami a permanentní stimulací, se v tomto kontextu proměňují v nástroje zpomalení, soustředění a sebe-pozorování. Výstava proto nehledá jednoduchou technofobní odpověď. Zajímá ji i opačný pól: možnost, že stejné aparáty, které člověka zahlcují, mohou za určitých podmínek vytvořit i prostor klidu, meditace a zvláštního druhu vnitřní orientace.

Michal Poustka (umělecký manifest)

The exhibition Bias Protocol moves through a space where attention has become a raw material and reality the outcome of constant filtration. Contemporary people increasingly turn not to transcendent authority but to technological systems that respond, recommend, predict, and confirm. Smartphones, the internet, artificial intelligence, and immersive media do not appear here as neutral tools but as apparatuses of contemporary consciousness: environments that organise attention, sort reality, and participate in shaping what we consider true, important, or personal.

The exhibition does not perceive the post-factual experience as a purely political or media problem but as a deeply intimate condition. Cognitive bias here is understood not as an error somewhere in the system but as a relationship between a person and an interface. Algorithms do not program us from a blank slate; they amplify what already exists within us: fear, the need for certainty, the desire for confirmation, aversion to uncertainty, and the need for identity. The digital bubble is therefore not merely an external construction. It is a space we cocreate through our reactions, choices, repeated gestures, and what we are willing to believe.

The research from which Bias Protocol grows is rooted at the intersection of phenomenology, media theory, and cognitive science. Merleau-Ponty's thesis that perception is not passive reception of signals but active bodily practice — that we know the world through a motorically oriented, spatially situated body — acquires new dimensions here: what happens to bodily perception when an ever-larger portion of our sensory experience is mediated by an interface? Vilém Flusser, in his concept of the apparatus, described technical devices as systems that enable action while simultaneously programming the range of possible gestures within themselves. The smartphone is an apparatus of attention par excellence — a device that not only transmits information but shapes the way we are capable of receiving, sorting, and experiencing it as relevant. Cognitive science adds another layer: the tendency toward rapid, involuntary judgments occurring below the threshold of conscious reflection shows that most of what we call opinion or conviction arises before we are able to relate to it critically. The algorithm not only exploits this heuristic — it amplifies it and returns it to us as an apparently neutral result.

The artist works with immersion not as an effect but as a method of confrontation. The visitor does not stand safely before an image but enters a situation that begins to concern them. Technologies, commonly associated with information noise, dependency loops, and permanent stimulation, are transformed in this context into instruments of deceleration, focus, and self-observation. The exhibition therefore does not seek a simple technophobic answer. It is equally interested in the opposite pole: the possibility that the same apparatuses that overwhelm people can, under certain conditions, also create a space of calm, meditation, and a particular kind of inner orientation.

Michal Poustka (artistic statement)

Bias Protocol, 2026, site-specific instalace, XR, vizualizace: Michal Poustka
Bias Protocol, 2026, site-specific installation, XR, visualization: Michal Poustka

Bias Protocol, 2026, site-specific instalace, XR, vizualizace: Michal Poustka
Bias Protocol, 2026, site-specific installation, XR, visualization: Michal Poustka

Vstup do prostoru výstavy funguje jako přechod: z každodenního proudu podnětů, notifikací a algoritmicky tříděného obsahu do prostředí, kde je stejná technologie zpomalena, izolována a proměněna v objekt pozorování. Tělo zde přestává být pasivním příjemcem signálů — stává se nástrojem orientace, prostředím, skrze nějž se abstraktní otázky percepce a úsudku stávají bezprostřední zkušeností.

Entry into the exhibition space functions as a transition: from the everyday stream of stimuli, notifications, and algorithmically sorted content into an environment where the same technology is slowed down, isolated, and transformed into an object of observation. The body here ceases to be a passive receiver of signals — it becomes an instrument of orientation, an environment through which abstract questions of perception and judgment become immediate experience.

www.aug.cz